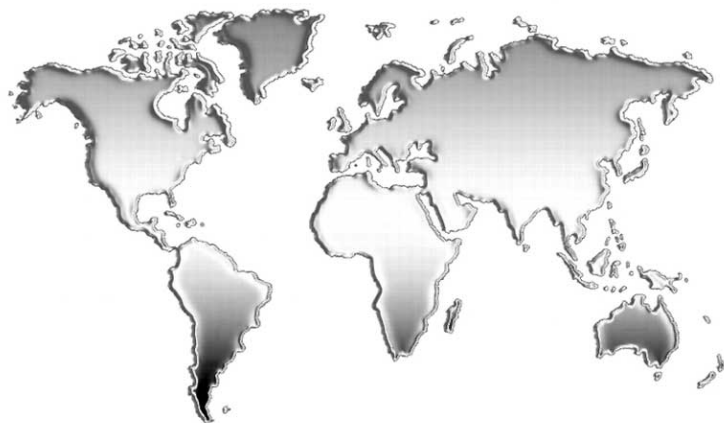

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Prvo tromjesečje 2024.

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Petra Gojević

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja upoznat ćemo Južnoazijsku diviziju, koju čine četiri države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal. To područje svijeta dom je 1,4 milijardi ljudi, uključujući 1,1 milijun adventista, i ima omjer od jednog adventista na 1.246 ljudi.

Dosezanje 1,4 milijardi ljudi je golem izazov koji se može izvršiti jedino Božjom pomoći. Kao dio napora u izvršavanju tog izazova, Južnoazijska divizija odabrala je deset projekata u Indiji, koji će primiti darove trinaeste subote od ovog tromjesečja. Projekte navodimo u nastavku.

Ako ovoga tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo razne fotografije i druga pomoćna gradiva koja prate svako iskustvo. Više podataka dostupno je uz svaku životnu priču.

Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su [pixabay.com](https://www.pixabay.com) i [unsplash.com](https://www.unsplash.com). Slike možete pokazati djeci na računalu ili na mobilnom uređaju tijekom čitanja priče, ili ih možete otisnuti i pomoću njih urediti dječji odjel ili crkvenu oglasnu ploču.

Osim toga, možete preuzeti i PDF na engleskom jeziku s činjenicama i aktivnostima iz Južnoazijske divizije na bit.ly/wad-2023. Englesku PDF verziju *Vijesti za djecu* možete preuzeti na bit.ly/childrensmisson. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Misijske crteže koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako ste pronašli izrazito učinkovite načine za dijeljenje misijskih

iskustava, molim da mi se javite na mchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u deset projekata Južnoazijske divizije:

- ◆ Izgradnja učionica i laboratorija u školi u Palakkadu u Indiji.
- ◆ Izgradnja engleske crkve na adventističkom koledžu Lowry u Bengaluruu u Indiji.
- ◆ Izgradnja središnje engleske crkve u Bengaluruu u Indiji.
- ◆ Izgradnja srednje škole u Aurangabadu u Indiji.
- ◆ Izgradnja ženskog internata u školi u Thanjavuru u Indiji.
- ◆ Izgradnja ženskog internata i dvorane za dječje sastanke u školi u Pasighatu u Indiji.
- ◆ Rekonstrukcija crkve, konferencijskog središta i blagovaonice u središtu za obuku mladih u Manginapudiju u Indiji.
- ◆ Rekonstrukcija školske zgrade u Anniju u Indiji.
- ◆ Izgradnja učionica u školi u Namunagharu na Andamanskim otocima u Indiji.
- ◆ Izgradnja učionica i upravne zgrade u školi u Nepal.

6. siječnja 2024.

Dobar početak

Indija

U sjevernoj Indiji živi Simon, koji jako voli trčanje. Posebno se divi Usainu Boltu, sprinteru iz Jamajke poznatom kao najbržim čovjekom na svijetu.

Simon nikada nije zaboravio izjavu Usaina Bolta koju je vidio na televiziji: “Trenirao sam četiri godine, samo da istrčim devet sekundi.”

Simon je bio zapanjen činjenicom kako je taj sportaš bio spreman godinama trenirati samo da bi trčao nekoliko sekundi. Shvatio je da trkačima trening mora biti vrlo važan.

I Simonovi roditelji su shvatili da je treniranje vrlo važno. Razmišljali su da Simona upišu na prave treninge kad se pripremao za polazak u školu u njihovom rodnom gradu Anni u Indiji.

Otac je želio da Simon pohađa adventističku školu, te je tražio preporuku koja je najbolja za njegovog sina.

“Simon ima pet godina”, rekao je svojem bratu. “Što misliš u koju bih ga školu trebao poslati?”

“Upišite Simona u našu školu ovdje”, rekao je njegov brat. “Blže je vašem domu nego druge škole.”

Škola je bila udaljena samo deset minuta hoda od Simonove kuće.

Tako su Simona uskoro upisali u mjesnu adventističku školu, gdje je krenuo u vrtić.

Prvog dana Simon nije bio siguran da želi ići. Plakao je dok je majka išla s njim u školu. Plakao je kad ga je ostavila u školi. Bio je jako uplašen jer majka nije bila s njim.

Ali kad je počelo jutarnje bogoslužje, suze su brzo presušile. Učitelji su učili djecu pjesme o Isusu. Ravnatelj je pro-

čitao događaj iz Biblije. Simonu su se svidjele pjesme i biblijski izvještaji.

Ubrzo se počeo sprijateljivati s ostalim dječacima i djevojčicama. Volio je razgovarati s njima, učiti i jednostavno biti s njima.

Prošla je jedna godina, i Simon je krenuo u prvi razred. Zatim je završio drugi, treći i četvrti razred. Dok je učio u školi, naučio je i kako biti pošten, ljubazan i uslužan, baš poput Isusa kako je opisan u Bibliji.

Također je naučio i trčati.

Jednog je dana učiteljica rekla učenicima: “Bavite se trčanjem, jer je to dobro za vaše zdravlje.”

I tako je Simon odlučio trčati svakog dana. Umjesto da pješači do škole, on je trčao. Ponekad se utrkivao s prijateljima tko će od njih prvi stići u školu. Ponekad je kasno odlazio od kuće i morao je trčati kako bi stigao u školu na vrijeme.

Nakon škole otišao je u park u blizini svoje kuće i trčao s prijateljima. Dječaci su trčali pet do deset minuta, odmorili se i zatim ponovno trčali čak po trideset minuta.

Kad je Simon tek počeo trčati, to je bio težak zadatak i bilo mu je jako vruće. Ali nakon nekog vremena postalo je lakše. Nakon nekoliko mjeseci trčanja svakog dana, gotovo se uopće nije znojio. Osjećao se jako dobro nakon trčanja. Raspoloženje mu se popravilo i bilo mu je lakše raditi domaću zadaću.

Simon je naučio važno načelo o vježbanju. Ellen G. White kaže: “Vaši su mišići stvoreni za upotrebu, a ne da ostanu neaktivni.” Kad biste redovito vježbali, kaže ona, vaš “bi um bio uravnoteženiji, vaše bi misli bile čišće, karakter uzvišeniji, a vaš bi san bio mnogo prirodniji i zdraviji. ... Vaša razmišljanja o svetoj istini bila bi mnogo jasnija i vaše moralne snage mnogo živahnije.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 3, str. 207)

Prije nego što je Simon to shvatio, već je završio osmi razred.

Simon je danas 21-godišnji student i kaže da mu je škola omogućila dobar početak u životu. Naučio je trčati. Učio je o Isusu. Prošao je dobru obuku.

“Kroz tu školu Bog mi je pomogao da budem čovjek morala i dostojanstva”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za 450 djece u adventističkoj školi u Anni u Indiji. Djeca sada uče u staroj zgradi, koju je izgradio njemački misionar koji je osnovao školu davne 1976. godine.

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

14. siječnja 2024.

Neočekivano obrazovanje

Indija

Abhishek je imao samo tri godine kad su njegovi roditelji u središnjoj Indiji počeli tražiti školu za njega.

Otac je pitao prijatelje da mu preporuče dobru školu koja nije preskupa. Majka se raspitala kod susjeda o tome koja škola bi mogla biti dobra za Abhisheka. Roditelji su bili siromašni, ali su bili odlučni u tome da njihov sin dobije dobro obrazovanje.

Netko im je spomenuo adventističku školu koja se nalazila u blizini njihovog doma. Otac i majka nisu čekali; odmah idućeg dana otišli su tražiti tu školu. Bila je subota i očekivali su da će škola biti otvorena.

“Molimo vas, odvedite nas do ravnatelja,” zamolio je otac zaštitara na ulazu u školsko dvorište. Zaštitar je odveo majku i oca do crkve koja se nalazila u istom dvorištu kao i škola.

Otac i majka su bili iznenađeni kad su vidjeli ljude kako u crkvi slave Boga. Shvatili su da je škola tog dana zatvorena. Ali oni nisu htjeli otići.

Otac i majka ušli su u crkvu, sjeli i čekali.

U tijeku je bilo subotnje bogoslužje. U Indiji postoji mnogo jezika. Ali služba je bila na njihovom materinskom jeziku, i razumjeli su sve što je bilo rečeno.

Ubrzo je došlo vrijeme za propovijed, i pastor je ustao da govori. Propovijedao je o suboti.

Otac i majka su se drugi put iznenadili. Bili su kršćani, ali nikada nisu čuli da Biblija uči kako je sedmi dan u tjednu — subota. Odjednom su shvatili zašto je škola zatvorena subotom. Škola se držala biblijskog učenja da se sedmi dan u tjednu ne radi. Otac i majka su htjeli znati više. Nakon bogo-

služja zamolili su pastora da ih pouči što Biblija kaže o suboti. Pastor je pozvao par na proučavanje Biblije.

Dok su otac i majka proučavali Bibliju s pastorom, Abhishek je krenuo u vrtić u školi. I on je proučavao Bibliju u vrtiću. Učitelji su svaki dan pričali događaje iz Biblije. Abhisheku se posebno svidjelo izvješće o Davidu i Golijatu. Svidjelo mu se kako je mali dječak pobijedio diva jednim kamenom s potoka, jer je dječak išao u ime Boga. David je rekao: "Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao." (1. Samuelova 17,45)

Iako je bio maleni dječak, Abhishek je odlučio da uvijek želi ići u ime Gospodina nad vojskama. Iako je bio malen, znao je da će ga Bog ojačati i dati mu pobjedu nad svakim divom u životu.

Kako su Abhishek i njegovi roditelji učili iz Biblije, život u njihovu domu se počeo mijenjati. Obitelj je počela svetkovati subotu. Uskoro su otac i majka predali svoja srca Isusu.

Kako je Abhishek rastao, uključio se u crkvene aktivnosti. Bio je poput proroka Samuela koji je kao dijete bio spreman učiniti za crkvu sve što mu se kaže. Pomagao je đakonima u radu, stavljaajući pjesmarice na klupe i nadgledajući mikrofone.

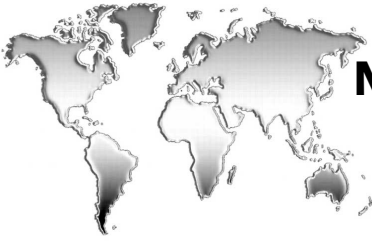
Danas je obitelj utemeljena u vjeri i rastu u Gospodinu. Abhishek ima devetnaest godina i već je student.

"Želim širiti Radosnu vijest o Isusu i reći ljudima da On uskoro dolazi." kaže on.

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji srednje škole u Abhishekovoj školi u Aurangabadu u Indiji. Hvala vam što namjeravate dati svoj veliki-dušan dar trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička crkva u Sjevernoj Maharashtri pronalazi donatore koji potpomažu djecu u Abihishekovoj školi
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

20. siječnja 2024.

Nogometaš Cleaning

Indija

Cleaning je živio za nogomet. Igrao je nogomet kad god je nakon škole imao slobodnog vremena u svojem rodnom gradu u sjeveroistočnoj Indiji. Kad se preselio u drugi grad kako bi se pripremio za državne ispite, pronašao je druge mladiće koji su igrali nogomet i pridružio im se u igri subotom.

Ali Cleaning je bio zapanjen kad je subotom, dok je on igrao, čuo ljude kako pjevaju pjesme i mole se Bogu s druge strane nogometnog igrališta. Igralište se nalazilo pokraj školskog imanja i imanja adventističke crkve.

Cleaning je odgajan u kršćanskoj obitelji. Cijeli je život pohađao kršćanske škole. Ali nikada nije čuo da kršćani imaju bogoslužja subotom.

Dok je ganjao loptu po igralištu, pitao se: “Zašto ovi ljudi svetkuju subotu, umjesto nedjelje? Tko su ti ljudi?”

Cleaning je položio državne ispite i završio deseti razred. Prijavio se za jedanaesti razred u školi u gradu gdje se pripremao za državne ispite, ali su ga odbili. Razočaran, upitao je dvojicu prijatelja za savjet. Oba dječaka namjeravala su pohađati adventističku školu pokraj nogometnog igrališta i nagovarali su ga da im se pridruži.

Cleaning se prijavio u tu školu, gdje su ga lijepo prihvatili. Bio je sretan.

Kako su mjeseci prolazili, naučio je zašto su ljudi pjevali himne i molili se Bogu dok je on subotom igrao nogomet. U školi je pročitao, u Postanku 2, da je Bog izdvojio sedmi dan u tjednu, subotu, kao sveti dan na kraju tjedna stvaranja. Uvidio je kako je Bog podsjetio svoj narod na važnost svetkovanja subote u Deset zapovijedi, u Izlasku 20. Shvatio je

da je sâm Isus vjerno svetkovao subotu dok je živio na Zemlji, i da nikada nije promijenio dan bogoslužja na nedjelju.

Cleaning je rekao roditeljima da se želi pridružiti adventističkoj crkvi. Ali njegovi roditelji nisu prihvatili taj prijedlog. Ne želeći ih razočarati, Cleaning se nevoljko odlučio protiv krštenja.

Cleaningov rodni grad nije imao adventističku crkvu, a on je propuštao subotnje bogoslužje kad se vraćao kući na odmor. Razgovarao je sa svojim roditeljima i desetero braće i sestara o tome što je naučio o suboti u školi. Ali oni nisu htjeli slušati.

“Dobro je što si učenik adventističke škole”, rekla je njegova majka. “Ali ne moraš postati adventist.”

Otac je bio mnogo stroži: “Ako odlučiš postati adventist, nećeš više biti dio naše obitelji.” rekao je.

Nakon što je završio dvanaesti razred adventističke škole, Cleaning je upisao svjetovni fakultet u istom gradu. Ali osjećao se nelagodno. Osjetio je da tamo ne pripada. Želio je studirati na kršćanskom fakultetu.

Dok je jednog dana igrao nogomet, Cleaning je od adventističkog suigrača čuo o organizaciji adventističkih studenata misionara pod nazivom Pokret 1000 misionara. Cleaningu se svidjela zamisao da bude student misionar i potražio je mjesne vođe te organizacije.

Ubrzo se pridružio Adventističkoj crkvi i proveo osam mjeseci kao student misionar, poučavajući djecu četvrtog razreda.

Njegovi roditelji nisu bili zadovoljni što je postao adventist. Ali više nije živio kod kuće, pa oni nisu mogli učiniti puno da ga kazne.

U međuvremenu je u Cleaningovom srcu rasla želja da postane pastor, pa je upisao Adventističko sveučilište Spicer.

Danas je on student druge godine teologije, i nada se da će doprijeti do srca mladih kroz nogomet.

“Moj cilj je postati pastor i doprijeti do mladih ljudi u zajednici kroz nogomet”, kaže on. “Želio bih otvoriti nogome-

tnu akademiju i služiti mladima. Kao što znate, mnogi mladi vole nogomet. Kroz taj sport želim doprijeti do mladih i dovesti ih Isusu Kristu.”

On kaže da je našao slobodu u poznavanju i slijeđenju Biblije, te čezne da i njegova obitelj uživa istu slobodu.

“Čvrsto vjerujem u riječi apostola Ivana: ‘Upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.’ (Ivan 8,32)”, kaže on. “Molim vas, molite za mene dok se pripremam postati propovjednik Radosne vijesti.”

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u obnovi i izgradnji šest adventističkih škola u Indiji, poput one u kojoj je Cleaning prvi put saznao za sedmi dan, subotu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

27. siječnja 2024.

Ljubiteljica evanđeoske glazbe

Indija

Voditeljica oglašavanja je osjetila trnce na rukama dok su zvukovi prekrasne zvorske glazbe dopirali u njezin ured.

Nije to bio prvi put da je čula glazbu dok je radila za svojim stolom u reklamnoj agenciji koju je vodila u Bengaluruu u Indiji.

Također nije bio prvi put da se naježila zbog glazbe.

Ali ovoga puta nije mogla mirno sjediti.

Shakuntala je otišla do prozora svojeg ureda na drugom katu da vidi što se događa. Mogla je vidjeti ljude kako ulaze i izlaze iz zgrade preko puta.

Pitala se što se događa u zgradi.

Spustila je pogled na svoje ruke i pitala se zašto se naježila. Ispunila ju je snažna želja da ode do zgrade i vlastitim očima vidi što se događa.

Polako, vrlo polako, izašla je iz svoje poslovne zgrade i prešla ulicu. Osjećala se pomalo nelagodno dok je ulazila u zgradu, jer tamo nije nikoga poznavala.

Polako, vrlo polako, ušla je na glavni ulaz.

“Mogu li ući i poslušati o čemu je riječ?” upitala je nekoga tko je stajao u blizini ulaza.

“Uđi i sjedni”, rekao je čovjek ljubazno.

Shakuntala je sjela i počela slušati.

Zbor više nije pjevao uz glazbu orgulja. Umjesto toga, jedan je čovjek pjevao bez pratnje.

Kad je završio, Shakuntala mu je hrabro prišla.

“Gdje su orgulje?” pitala je. “Gdje su pjesme od kojih se naježim?”

Čovjek se iznenadio.

Shakuntala je objasnila da je posljednjih nekoliko tjedana svake subote slušala glazbu iz svojeg ureda. Glazbu je slušala samo subotom.

Shakuntala se sljedeće dvije subote vratila u crkvu slušati glazbu. Dok je zbor pjevao, pogledala je u pjesmaricu koju je pronašla na jednom od sjedala. Naučila je nazive dviju pjesama od kojih se najviše naježila. Bile su to himne “Na Golgoti je križ” i “Budi spokojna, moja dušo”.

Treće subote nije samo slušala glazbu, nego je ostala i na propovijedi o Isusu.

Kod kuće je pomislila: “Svida mi se što sam čula o Isusu u toj crkvi. Zašto onda imam slike drugih bogova u svojoj kući?”

Skinula je sve slike i poklonila ih susjedima.

Nastavila je ići u crkvu subotom i svaki put se naježila dok je slušala glazbu.

Nakon nekog vremena pastor ju je pozvao da dovede i svoju obitelj.

“Ne brinite”, rekla je. “Oni će doći.”

I došli su. Prvo je došao njezin sin Joy, a potom su se počeli zanimati i njezini unuci. Čak je i njezina spremačica počela dolaziti.

Nakon proučavanja Biblije obitelj je predala svoje živote Isusu.

Shakuntala je postala aktivna članica crkve, a jedan od njezinih unuka sada služi kao pastor za mlade.

Danas Shakuntala ima osamdeset i četiri godine i više ne radi u oglašavanju. Ali i dalje je zahvalna za glazbu koju je prvi put čula 2005. godine. To ju je dovelo do Isusa.

“Još uvijek se naježim kad čujem zbor kako pjeva”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji nove središnje engleske crkve za Shakuntalinu zajednicu u Bengaluruu u Indiji. Hvala vam na vašim

velikodušnim darovima koji će donijeti prekrasnu evandeosku glazbu ljudima u Bengaluruu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Shakuntala i njezin sin Joy su i dalje aktivni vjernici svoje crkve.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

3. veljače 2024.

Ljudi koji uređuju domove

Indija

Može li dizajner interijera biti i misionar?

Jedan bračni par je osjetio tako snažan poziv da treba dijeliti Isusa kroz dizajniranje interijera, da su ostavili svoj udoban uredski posao kako bi započeli svoj privatni posao u Indiji.

Twinkle i Milind su zdušno krenuli na posao čim su potpisali svoj prvi ugovor u jednom od najvećih gradova u Indiji, Bengaluruu. Neki bogati roditelji su od njih zatražili da preurede spavaću sobu njihovog 13-godišnjeg sina, Arnava.

Dok su Twinkle i Milind slušali majčine želje za preuređenje sobe, izgledalo je kao da traže nešto više od preuređenja. Ona je tražila čudo. Arnav je bio hiperaktivan dječak i majka se nadala da će ga nova soba malo umiriti.

Twinkle i Milind nisu znali što da učine sa prostorijom. Ali znali su kako trebaju početi. Kleknuli su i pomolili se Bogu.

“Dragi Bože, molimo Te, daj nam dobre zamisli o tome koje boje da upotrijebimo za spavaću sobu i kako je možemo ukrasiti na Tvoju slavu”, molila je Twinkle.

Zatim je par sve izvukao iz spavaće sobe. Iznijeli su dječakov krevet i noćni ormarić. Uklonili su police s knjigama. Na policama su našli vjerske slike, pa su i njih uklonili.

Twinkle i Milind pitali su se što učiniti s tim slikama. Arnav i njegova majka obožavali su slike, ali otac je bio ateist koji nije vjerovao ni u jedno božanstvo.

Kad je otac vidio slike koje iznose iz sobe, upitao ih je: “Zašto jednostavno ne zamotate te slike u stare novine i bacite ih?”

Twinkle i Milind mislili su se složili da je to dobar prijedlog. Zamotali su slike u stare novine i bacili ih.

Zatim su ponovno okrećili sobu. Kad su završili, na zidove i noćni ormarić postavili su uokvirene slike biblijskih redaka i drugih nadahnutih navoda. Na jednoj uokvirenoj slici pisalo je: "Ti si tako čudesno stvoren." Na slici nije pisalo da je to navod iz Biblije, iz Psalma 139,14. Na drugoj uokvirenoj slici pisalo je: "Vi ste Božje remek-djelo", što je prepričani redak iz Efežanima 2,10. Treća slika je jednostavno govorila: "Voljen si."

Arnav i njegovi roditelji bili su oduševljeni novom spavaćom sobom. Nešto kasnije majka je Twinkle poslala poruku zahvalnosti.

"Vidimo pozitivne promjene u Arnavovom ponašanju i sada mogu ući u njegovu spavaću sobu", napisala je. "Osjećam mir u toj sobi."

Dodala je i da je prvi put nakon šest godina mogla spavati u sobi.

Twinkle i njezin suprug bili su oduševljeni njezinom porukom.

"Biblija obećava: 'Moja riječ ... neće mi se vratiti ništavna'," rekla je Twinkle u razgovoru, navodeći Izaiju 55,11. Svaki dan kad je Arnav pročitao taj redak, to je donosilo pozitivnu promjenu u njegovom karakteru."

Od te prve spavaće sobe, par je redizajnirao mnoge sobe. Uvijek se mole prije pokretanja novog projekta, i nikada ne ostavljaju slike bogova u sobi, čak niti kao dio kućne dekoracije. Umjesto toga, svaka je soba ispunjena biblijskim redcima. Ako naručitelj pita o Bogu, povežu ga s prijateljem koji vodi biblijska proučavanja.

Twinkle je rekla da je dobro poslovati s Bogom. "Trenutno je naš posao misija", kaže ona. "U domove ulazimo kao oni koji ih mijenjaju. Mi mijenjamo domove ne samo kao prostor, već i ljude koji tamo žive. Mi samo postavljamo okvire za slike, a Bog čini ostalo."

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji nove središnje engleske crkve za zajednicu kojoj pripadaju Twinkle i Milind u Bengaluruu u Indiji. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

10. veljače 2024.

Preskupa šalica čaja

Indija

Terrance je ostao budan cijelu noć kako bi završio veliku zadaću za predmet na studiju za medicinske tehničare na Adventističkom sveučilištu Lowry u Indiji.

Bio je izvan kampusa i učio je kod prijatelja. Bio je ovisan o čaju i cijelu je noć pijuckao vrući napitak kako bi ostao budan.

Oko 4.30 ujutro Terrance je otišao u kuhinju po još jednu šalicu čaja. Ali čaja više nije bilo. Pitao se što učiniti. Borio se da ostane budan, i morao je završiti zadaću.

Zatim se sjetio da prodavač prodaje topli čaj na malom štandu niz ulicu. Mogao je odjuriti do prodavača čaja na prijateljevom motociklu, a zatim se odmah vratiti da završi svoj zadatak.

Nekoliko trenutaka kasnije Terrance je jurio glavnom ulicom brzinom od 85 kilometara na sat. U gradu Bengaluru vozio se brzinom koja je gotovo dvostruko veća od ograničenja brzine od pedeset kilometara na sat. Također nije imao niti kacigu.

Odjednom se kraj njega pojavio automobil. Putovali su istom brzinom, a automobil je bio pun mladih ljudi koji su pili. Mladi su svoj automobil pokušali približiti Terranceu i njegovom motociklu. Terrance je pokušao pobjeći. Mladi su se smijali i pokušavali prići bliže.

Terrance se zabrinuo i zatrubio je. Mladi su bacali limenke piva.

Terrance se počeo uzrujavati i vikao je na njih. Mladi su uzvratili uvredama.

Sada je Terrance potpuno zaboravio na cestu. Bio je ljutit! Još je ubrzao i brzina je došla do stotinu kilometara na sat.

Nije vidio što se nalazi ispred njega. Bio je to uspornik. Nalletio je na uspornik i odjednom se sve zacrnilo. U jednom se trenutku Terrance svadao, a u sljedećem kao da je netko ugasio svjetlo.

Sljedeće čega se Terrance sjeća jest da se probudio u krevetu. Pogledao je na sat. Pisalo je 8.45. Bilo je vrijeme za odlazak na nastavu kako bi predao svoju zadaću.

Terrance je pokušao ustati, ali njegovo tijelo nije odgovaralo. Pokušao je pozvati prijatelje u pomoć, ali je tada shvatio da nije u svojoj sobi. Pogledao je oko sebe, pokušavajući se snaći. Nije prepoznao mjesto. Vidio je kalendar. Sjetio se da je radio na zadatku u srpnju, ali na kalendaru je stajalo da je kolovoz. Na zidu je bila slika njegovih roditelja i brata, ali on je prepoznao samo brata. Bio je kod kuće, ali to nije prepoznao.

Odjednom je u sobu ušla njegova majka. Vidjevši da je Terrance budan, zaplakala je i zagrlila ga. "Tako mi je drago što si se probudio!" rekla je.

Terrance je mogao samo odgovoriti: "Tko si ti?"

Njegove su riječi slomile majčino srce.

Prošao je tjedan dana prije nego što je Terrance prepoznao svoje roditelje. Oni i drugi ljudi pomogli su mu da shvati što se dogodilo.

U noći nesreće, pastor na Adventističkom sveučilištu Lowry primio je poziv od policije: "Odnosite tijelo."

Pastorov broj nalazio se ispod sjedišta posuđenog motocikla kao broj za hitne slučajeve. Terrance je bio toliko teško ozlijeđen da je ljudima trebalo vremena da shvate da je tijelo njegovo, a ne tijelo njegovog prijatelja čiji je motocikl posudio. Nitko ne zna što se dogodilo s pijanim ljudima u autu.

Terrance je danima padao i izlazio iz nesvijesti, a morao je biti prebačen u čak tri bolnice.

Njegovi roditelji su bili izvan sebe kad su ga prvi put vidjeli. Nisu imali novca za njegove bolničke troškove. Prijatelji s Adventističkog sveučilišta Lowry pomogli su novcem i mo-

litvama. Pastor ga je često posjećivao. Tri mjeseca su prošla od trenutka nesreće do Terranceovog povratka na sveučilište.

Danas on radi kao medicinski tehničar. Zahvalan je Bogu, svojoj obitelji i mnogim prijateljima na sveučilištu za svoju drugu priliku u životu. Odgadao je predati svoje srce Isusu, a nakon nesreće shvatio je da ne želi više čekati. “Trebao sam se krstiti prije mnogo vremena, ali sam se pomalo bojao”, rekao je. “Osjećao sam da ću morati biti oprezan što god da radim, pa sam dugo čekao. Nakon nesreće osjetio sam da više ne trebam čekati. Nikad ne znaš što će se sljedeće dogoditi u životu.”

Na sveučilištu je i kršten.

Terrance je rekao da je još jedna pouka koju je naučio iz nesreće bila da prestane piti čaj s teinom.

“Kad bih morao dati naslov svojoj životnoj priči, nazvao bih je: “Najskuplji čaj u mojem životu”, kaže on. “Bilo je skupo. Stajalo me mnogo toga. Ali sada, kad pogledam unatrag, rekao bih da je vrijedilo. Trebala mi je pouka od Boga. Trebalo me je vratiti na pravi put.”

Njegovi savjeti drugim ljudima, posebno mladima, su jednostavni: “Bog ima plan za svaku dušu ovdje na zemlji”, kaže on. “Bog nije završio s tobom dok On to ne kaže. Čak i ako osjećaš da nemaš budućnost, sjeti se da On u Jeremiji 1,5 kaže: ‘Prije nego što sam te oblikovao u utrobi, poznao sam te.’ Stalno sam u sebi ponavljao taj biblijski redak dok sam se oporavljao. Bog ima planove za vas da primite milost i milosrđe na načine koje niste očekivali niti pomislili na njih.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji crkve za one koji govore engleskim jezikom u kampusu Adventističkog sveučilišta Lowry u Bengaluru u Indiji. To sveučilište u svojoj 100-godišnjoj povijesti nikada nije imalo dovoljno veliku zgradu za sve svoje studente. Hvala vam za vaše velikodušne darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

17. veljače 2024.

Sretna udovica

Nepal

Ratnamaya se udala u Nepal u kad je imala samo trinaest godina. Prošlo je mnogo godina, a ona nikako nije imala djece.

Njezini sugrađani su je nazivali ružnim imenima. Prijatelji i rodbina gledali su na nju kao na prokletstvo.

Suprug ju je krivio i puno je pio.

Ratnamaya se osjećala vrlo tužno. Više od svega na svijetu željela je imati dijete. Pokušala je sve da zatrudni. Ali ništa nije pomoglo.

Kad se činilo da život ne može biti gori, njezin suprug je iznenada umro.

Ratnamayina se tuga umnožila. Sada je morala živjeti s dvostrukom boli — bez djece i bez suprug. Osjećala se tako usamljeno. Vidjela je druge ljude kako žive sretno s djecom i unucima.

Zatim je izbila pandemija Covid-19, i ona je mjesecima bila razdvojena od društva. Postupno je gubila volju za životom.

Tada je u njezinu malu kuću svratio nećak. Počela su popuštati ograničenja povezana s Covid-19, pa ju je nećak pozvao da posjeti njegovu crkvu.

“Dođi u moju crkvu”, rekao je. “Čut ćeš puno toga novog, a možeš dobiti i poklon.”

Crkva je tijekom pandemije dijelila rižu i pokrivače svima potrebitima. Ratnamaya je odlučila otići.

Subotnje ju je bogoslužje iznenadilo. Ona nije odgojena u kršćanskoj obitelji, i to je bilo prvi put da promatra kršćanski bogoslužbeni program. Posebno su je privlačile pjesme i osjećala je mir u srcu dok je slušala kako ljudi pjevaju o Isusu.

Posjetitelji crkve pozdravili su Ratnamayu i razgovarali s njom.

Bila je zapanjena što je nitko nije prozivao niti je gledao s prijezirom. Nitko nije rekao da je ona kriva što je ostala udovica bez djece.

Umjesto toga, svi su s njom razgovarali ljubazno i s ljubavlju.

Nakon te subote, nekoliko je žena iz crkve počelo posjećivati Ratnamayu u njezinu domu.

Učili su je o Bibliji i molili se s njom.

Ratnamaya je počela ići u crkvu svake subote.

Osjećala se dobro svaki put kad bi išla u crkvu i razgovarala s ljudima u crkvi. Posebno ju je obradovala spoznaja da je Isus jako voli.

Prestala se osjećati usamljeno i tužno. U Isusu je pronašla radost koja joj je nedostajala cijeli život.

Osjećala se kao najsretnija osoba na svijetu!

“Gospodin je dao svoj mir u moje srce”, rekla je. “Uvijek ću biti zahvalna Bogu za Njegovu ljubav i za sve što je učinio u mojem životu.”

Danas Ratnamaya ima šezdeset i pet godina i još uvijek raste u svojoj kršćanskoj vjeri.

Nikada nije išla u školu, pa ne zna čitati ni pisati, ali ona proučava Bibliju sa ženama iz crkve i sluša radijske emisije koje proizvodi adventistička crkva.

“Želim još više rasti u Gospodinu, i stoga molim sve da mole za mene”, kaže ona.

Jedan od Ratnamayinih omiljenih biblijskih redaka je Filipljanima 4,4: “Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!”

“Nemam muža niti djece, ali se nikad ne osjećam usamljeno jer se mogu radovati u svojem Gospodinu i Spasitelju”, kaže ona. “Moj Gospodin je uvijek sa mnom i On me voli više od svega.”

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u osnivanju osnovne škole u kojoj će djeca moći učiti čitati i pisati u Nepal. Hvala vam što namjeravate priložiti veliku dušan dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

24. veljače 2024.
Isus me dotaknuo
Nepal

Život za Rupamayu nije bio lijep. Baš kad je pomislila da ne može biti gore, postalo je gore.

Rupamaya je rođena u Nepal, u obitelji niže kaste takozvanih “nedodirljivih”. To je značilo da će se cijeli život smatrati nečistom i da će umrijeti smrću nečiste. Sva djeca koju bi rodila također bi bila nečista. Ništa nije moglo ukloniti stigmju nedodirljivosti vezanu uz nju, i uvijek bi je smatrali manjom od čovjeka.

Kao “nedodirljiva”, Rupamaya nije mogla ići u školu, i nikada nije naučila čitati ni pisati.

Udala se sa četrnaest godina. U Nepal, u dječji brak još uvijek uobičajen.

Život se nije popravio ni nakon braka. Rupamayin suprug nije posjedovao nikakvu zemlju, a njih su dvoje radili na tuđim poljima kako bi preživjeli. Rupamaya je rodila sedmero djece. Nije mogla uzdržavati sve njih. Kad je svako dovoljno odraslo, slala je dijete da radi i živi u domovima rođaka i drugih ljudi.

Tada je njezin dvogodišnji sin umro zbog visoke temperature.

Nakon toga su nestala dva njezina sina kad ih je poslala u posjet njihovoj starijoj sestri u drugi grad. Sestra im je radila u hotelu i pisala je kući da je uštedjela nešto novca za obitelj. Rupamaya je zamolila dvojicu dječaka, koji su imali jedanest i trinaest godina, da odu po novac. Dječaci su mahnuli svojoj sestri za pozdrav iz autobusa dok su krenuli kući. Ali nikad nisu stigli. Netko je rekao da je autobus doživio

nesreću. Rupamaya je tražila svoje sinove, ali ih nije uspjela pronaći.

Onda se opet dogodila tragedija. Njezin suprug se nije osjećao dobro, a obitelj nije imala novca za liječnika. Uskoro je i on preminuo.

Bilo je teško biti “nedodirljiv”. Biti udovica koja je bila “nedodirljiva” bilo je još gore. Čak su je i drugi “nedodirljivi” gledali s prijezirom.

Kako su godine prolazile, Rupamaya je postala jako tužna. Na kraju je prestala raditi. Budući da nije radila, nije imala novca za hranu. Nije niti htjela jesti. Umjesto toga, ležala je u krevetu, razmišljajući o svojem mužu i njihovo troje izgubljene djece. Žalila je zbog svojeg života. Razmišljala je o samoubojstvu.

“Zašto me je majka rodila?” pitala se. “Zašto mi se sve to dogodilo?”

Tada se u njezinoj kući pojavila jedna žena. Tirtha je radila kao volonterka za adventističku crkvu, a za Rupamayu je čula od susjeda. Donijela joj je hranu i lijekove. Molila se za nju.

“Zašto ne dođeš u moju crkvu?” pitala ju je. “Molit ćemo se za tebe.”

Tirtha je počela redovito posjećivati Rupamayu. Rupamaya se veselila posjetima. Svidjela joj se hrana, lijekovi i molitve. U njezinom srcu zapalila se nada, prvi put nakon mnogo godina. Počela je ići u adventističku crkvu.

Osam godina kasnije, Rupamaya je vjerna adventistica sedmog dana. Ona ima šezdeset i pet godina i živi s jednim od svojih sinova i njegovom suprugom. Kroz njezin utjecaj se i njezina snaha nedavno pridružila adventističkoj crkvi.

Rupamaya kaže da je izgubila sve, ali je sretna jer ima Isusa. Možda je neki izbjegavaju kao “nedodirljivu”, ali ona je sretna jer je njezino srce dotaknuo Isus.

“Muž mi je umro, sin je umro, a dva sina su nestala i ne znam što je s njima ni nakon trideset godina”, kaže ona.

“Izgubila sam sve, ali imam Isusa u svojem životu. Imam veliku nadu da ću jednog dana, kad Isus dođe, moći vidjeti svoje voljene koje sam izgubila.”

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u Nepal u kojoj će djeca moći učiti čitati i pisati. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

2. ožujka 2024.

Čekanje na onaj dan

Nepal

Sukamayin sin je bio radost njezinog života. Mali dječak Shyam rođen je ubrzo nakon što se Sukamaya udala kad joj je bilo samo šesnaest godina.

Kad je Shyam imao osam mjeseci, jako se razbolio. Sukamaya je rekla suprugu neka pozove šamana u pomoć. Oni su živjeli u planinskom selu, gdje nije bilo liječnika ili bolnica. Kada bi se netko razbolio, pozvali bi šamana.

“To je zbog zlog duha”, rekao je šaman. “Ljuti se na tvoju obitelj. Morate žrtvovati svinju da biste usrećili duha.”

Ali nitko nije imao vremena žrtvovati svinju. Dok su Sukamaya i njezin suprug razgovarali sa šamanom, dijete joj je umrlo u krilu.

Šok je bio golem. Sukamaya se onesvijestila i ostala bez svijesti tri dana. Kad se probudila, odbila je jesti i piti. Nije više željela živjeti.

Suprug i susjedi nastojali su je ohrabriti.

“Možda ćeš imati još jednog sina”, rekli su.

Godinu dana kasnije Sukamaya je rodila kći. Djevojčicu je nazvala Shyam, isto kao i svojeg sina. Bila je sretna. Vidjela je da ima zašto živjeti. Morala je živjeti za svoju kći.

Međutim, Sukamayin suprug je počeo piti nakon smrti njihovog sina. Postupno je obitelj zapala u novčane nevolje zbog njegovog opijanja.

U međuvremenu je Sukamaya s ljubavlju promatrala kako Shyam odrasta. Vjenčala se u dobi od dvadeset godina. Shyam se udala za dalekog rođaka koji je živio u istom gradu.

Kada je Shyam bila trudna s prvim djetetom, dogodila se tragedija. Komplikacije su se javile jedne večeri. Trebala je

hitnu medicinsku pomoć. Njihov grad još uvijek nije imao liječnika niti bolnicu, pa su građani stavili Shyam na jednostavna nosila i odnijeli je u drugi grad. Tamo nije bilo ceste po kojoj bi se vozila mogla kretati, pa su je morali nositi četiri sata. U sljedećem gradu, koji je imao cestu, ukrkali su je u kola hitne pomoći i odjurili u najbliži grad s bolnicom. Ali ona je umrla na putu.

Smrt je zadala težak udarac Sukamayi. Nekoliko je dana jako pila s mužem. Činilo se kao da ih okružuju smrt i tama. Par je neobuzdano plakao na Shyaminom sprovodu. Među dobronamjernima koji su ih tješili na sprovodu bio je i adventistički pastor. Čuo je za smrt dvoje djece tog para i ponudio im je nadu. Otvorio je svoju Bibliju i pročitao Isusove riječi: “Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedino-rođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.” (Ivan 3,16)

Taj biblijski redak zbunio je Sukamayu. Nije to mogla razumjeti. Pitala se: “Kako je moguće da netko nikada ne umre ako vjeruje u Isusa?”

Vidjevši njezinu zbunjenost, pastor je u svojoj Bibliji otvorio Evanđelje po Luki 8,52 i pročitao Isusove riječi: “Ne plači; nije mrtva, već spava.”

Sukamaya se osjećala utješeno. Je li moguće da njezina kći Shyam samo spava? Htjela je znati više. Nekoliko dana nakon sprovoda zamolila je pastora da joj objasni spomenute retke. On je počeo proučavati Bibliju s njom.

Tijekom jednog od tih biblijskih proučavanja, pastor je upitao: “Želite li vidjeti svoju djecu kad Isus dođe?”

Sukamayine oči su žarko treptale. “Da!” uzviknula je. Predala je svoje srce Isusu.

Danas je Sukamaya vjerna adventistica. Pokušala je podijeliti svoju nadu sa svojim mužem, ali on je nije htio slušati. Njegovo pijenje dovelo je do njegove prerane smrti.

Sukamaya sada živi sama kod kuće, ali zna da zapravo nije sama. Ona zna da živi s Isusom. Sretna je jer vjeruje da

će Isus jednog dana uskoro doći i uskrisiti njezina sina i kćer.

“Zagrlit ću ih jer su moja djeca, moje srce”, kaže ona. “Jedan od razloga zašto sam postala kršćanka je to što se nadam da ću ih ponovno vidjeti. Željno čekam taj dan.”

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u Nepal u kojoj će djeca moći učiti o Sukamayinoj nadi. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

9. ožujka 2024. Zapanjujući glas Indija

U Indiji je ranih 1980.-ih godina glas probudio oca iz poslijepodnevnog drijemeža.

“Kad bi znao da ćeš danas umrijeti, što bi učinio?” — upitao je glas.

Otac se zaprepastio. Nije mislio da je itko s njim u kući. Pogledao je ovdje. Pogledao je ondje. Pokušao je pronaći osobu koja mu se obratila, ali nije mogao pronaći nikoga u kući.

Otac se zabrinuo.

“Tko mi se obraća?” povikao je.

Nitko nije odgovorio.

Očeve brige su rasle.

Molio se: “Bože, želim znati tko mi se obraća.”

Ali u kući je ostala tišina.

Otac se pitao što da učini.

Prošlo je oko sat i pol. Tada je otac začuo kucanje na vratima. Vani je stajao adventistički misionar koji je prodavao knjige.

Otac se iznenadio kad ga je ugledao. Isti je čovjek pokucao na vrata nekoliko sati ranije, malo prije nego što je otac zadrijemao. Otac je slušao čovjeka kako govori o Bibliji nekoliko minuta, ali ubrzo je čvrsto zalupio vratima. Otac se smatrao kršćaninom, iako nikada nije čitao Bibliju niti ju je čak posjedovao. Ali nije želio slušati tog čovjeka.

Ipak, nakon što je čuo glas, otac je bio sretan što vidi tog misionara. Želio je saznati više o Bibliji. Bio je spreman slušati.

Misionar mu je govorio o znanjima koja su za oca bila nova. Nakon što je čovjek otišao, otac je odlučio sâm doznati

istinu. Želio je posjedovati Bibliju. Otac je otišao svojem svećeniku i kupio Bibliju. Nije bila jeftina. To ga je stajalo veliku svotu novca.

Počeo je marljivo čitati Bibliju. Dok je čitao, mučila su ga tri pitanja, pa je odlučio otići k svećeniku.

“Zašto se mi klanjamo slikama?” upitao je. “I zašto svetkujemo nedjelju?”

Svećenik nije bio zadovoljan.

“Eto, baš zbog toga ne dajemo Bibliju ljudima!” uzviknuo je.

Otac nije bio zadovoljan. Svećenikov odgovor ga nije zadovoljio i prestao je ići u svećeničku crkvu. Umjesto toga, svoju ženu i dva sina, koji su imali šesnaest i deset godina, nedjeljom je vodio u drugu crkvu.

Nešto kasnije adventisti su upriličili evangelizacijske sastanke u gradu, a otac je poveo svoju obitelj da ih sluša. Sa svoja tri pitanja otišao je propovjedniku i ispitivao ga o štovanju slika i nedjeljnom bogoslužju.

Propovjednik je davao odgovore iz Biblije, a otac, majka i njihov šesnaestogodišnji sin odlučili su postati članovi mjesne adventističke crkve.

Rođaci i susjedi nisu bili zadovoljni. Otac je imao petero braće i dvije sestre, i oni su odbijali razgovarati s njim i njegovom obitelji. Svi susjedi pripadali su očevoj bivšoj crkvi i odbijali su razgovarati s njima. Otac je bio prisiljen dati otkaz na poslu jer nije mogao dobiti slobodne subote.

Nekoliko godina obitelj se susretala sa mnogo izazova. Tijekom tog vremena otac i majka su odlučili ispisati svojeg najmlađeg sina Rexa iz državne škole i poslati ga u adventistički internat.

Kad je imao dvanaest godina Rex je upisao Srednju školu E. D. Thomas Memorial. Ondje je išao u školu sljedećih šest godina, i svoje je srce predao Isusu. Nakon što je diplomirao, otišao je na Spicer Memorial College, koji je sada Spicer Adventist University, i postao pastor. Danas je on jedan od vo-

ditelja Adventističke crkve u Indiji, i radi kao ravnatelj subotnje škole za Jugoistočnoindijsku uniju.

Njegov otac, koji je u međuvremenu preminuo, živio je za Isusa. Otvorio je prvu adventističku crkvu u svojem rodnom gradu, a kasnije je radio kao biblijski radnik, osnivajući nove crkve i vodeći mnoge ljude Kristu.

Rex je zahvalan što je poslijepodnevni san njegovog oca prekinuo jedan glas prije više od četrdeset godina. Drago mu je što su ga roditelji poslali u adventistički internat. Vjeruje da su mu ta dva iskustva zauvijek promijenila život.

“Ponosan sam što mogu reći da sam završio školu,” kaže on. “Škola me naučila Božjoj istini i danas sam Njegov sluga.”

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u obnovi trošnog ženskog internata u Rexovoj školi, E. D. Thomas Memorial Higher Secondary School, u Thanjavuru, Indija.

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Rexovo puno ime je Rex Sahayaraj.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

16. ožujka 2024.

Bog koji nedostaje

Indija

U malenom gradiću blizu granice s Kinom, u sjeveroistočnoj Indiji, gdje je Jharendra odrastao, svi su se poznavali. I svi su se klanjali bogovima jednih i drugih. Stanovnici toga grada štovali su bogove od kamena i drveta. Štovali su i Isusa. Obožavali su Sunce i Mjesec. Kad god je neka vjera imala svoj blagdan, svi su zajedno slavili u hramu, ili u crkvi, ili na ulici.

Jednog dana je 12-godišnji Jharendra razgledavao jednu od gradskih trgovina, a pogled mu je privukao prekrasan plakat s Isusovim likom. Na velikom plakatu bila je slika Isusa kako visi na križu. Kvaliteta plakata bila je vrlo visoka. Jharendra je mogao vidjeti svaku pojedinost slike. Htio ga je odnijeti kući.

Jharendra nije znao mnogo o Isusu. Sve što je znao bilo je da je Isus viša sila, Bog među mnogim bogovima koji su se štovali u njegovom gradu.

Odlučio je kupiti plakat.

Dok je hodao kući, pitao se gdje bi mogao postaviti taj prekrasan plakat. Sjetio se da obitelj ima posebnu prostoriju za bogoslužje. U toj sobi obitelj je imala uokvirene slike brojnih božanstava. Majka je svaki dan išla u sobu da im se pokloni i klanja. Ostali članovi obitelji također su štovali te bogove.

Ali u sobi nije bilo Isusove slike. Jharendra je odlučio nadoknaditi taj propust tako što će na zid objesiti svoju sliku Isusa.

Dakle, kad se vratio kući, uzeo je očev čekić. Kad je zabi-jao čavao u plakat na zidu bogoslužne sobe, ušla je majka.

Odjurila je do Jharendre i bez riječi ga pljesnula po obrazu.

Jharendra je osjetio kako mu lice prožima oštra bol.

“Zašto si me ošamarila?” pitao ju je. Želio je znati zašto je kažnjen.

“Naravno On je Bog, ali to nije naš Bog”, rekla je majka, pokazujući na Isusa. “Skinu tu sliku!”

Jharendra je izvukao čavao iz zida i skinuo sliku dok je majka gledala. Tada je majka izašla iz sobe.

Jharendra nije razumio zašto majka ne želi sliku Isusa među svojim bogovima. Ali bio je siguran da sliku ne smije baciti ili staviti u ladicu. Osjetio je da je Isus netko tko je vrijedan štovanja i da Ga treba štovati. Uzeo je plakat, otvorio vrata i izašao van. Gledajući vrata, zaključio je da bi to bilo dobro mjesto za objesiti prekrasnu Isusovu sliku. Uzeo je čavao i zabio ga u vrh plakata. Odmaknuvši se, divio se svojem djelu.

Majka mu nije dopustila da postavi Isusa među bogove u prostoriji za bogoslužje, ali sada je Isusa vidio svaki put kad bi ušao u prostoriju na bogoslužje. Svatko tko bi ušao u prostoriju za bogoslužje prvi bi vidio Isusa.

Iako su Jharendra i njegova obitelj vidjeli Isusa svaki dan nakon toga, sam Jharendra nije više razmišljao o Isusu — sve dok nije puno ostarilo. Tijekom razdoblja kad je bio nesretan, počeo je čitati Bibliju i posjećivati razne crkve.

Njegov prijatelj, bivši adventist, primijetio je njegovo zanimanje za kršćanstvo i rekao mu: “Ako se želiš pridružiti crkvi, znaj da Adventistička crkva slijedi biblijsku istinu.”

Jharendra je otišao u mjesnu adventističku crkvu. Bio je dirnut propovijedi i odmah je zamolio pastora da ga krsti. Bio je uvjeren da je u pravoj crkvi kad je pastor odgovorio: “Možete biti kršteni samo nakon proučavanja Biblije. Ne krštavamo nikoga bez proučavanja Biblije.”

Nakon krštenja, njegova obitelj ga je izopćila. Ali danas je on siguran da je donio pravu odluku.

“Ja sam prva osoba u svojoj obitelji koja je postala kršćanin”, kaže on.

Mladi brat ga je slijedio mnogo godina kasnije.

Rekao je da su ga činjenice, a ne osjećaji, dovele do Isusa, Boga iznad svih bogova.

“Ako odaberete kršćanstvo ili Isusa na temelju osjećaja, vaše bi putovanje moglo završiti kad vaši osjećaji budu povrijeđeni”, kaže on. “Ali ako izaberete Isusa po razumu i svojim načelima, vaše će putovanje trajati.”

Dio dara trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će poduprijeti šest škola i dvije crkve u Indiji. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

23. ožujka 2024.

Drago mi je što sam živ

Indija

Shiva se molio samo indijskim bogovima i božicama. Za njega nije postojao drugi način života.

Bio je iznenađen kad je njegova odrasla kći Arati odlučila vjerovati u drugog Boga po imenu Isus. Shiva je sumnjao u tog novog Boga.

Ali prestao se brinuti kad je vidio da su se u Aratinom životu dogodile pozitivne promjene dok se molila Isusu.

Ipak, on se i dalje molio samo svojim bogovima i božicama. Bio je star čovjek i nije vidio nikakvu potrebu za tim novim Bogom.

Tada je Shiva teško pao kod kuće. Kći ga je hitno odvezla u bolnicu, i nakon nekoliko dana vratila ga kući i brinula se o njemu. Kad je razgovarala s prijateljima na telefon, Shiva ju je mogao čuti kako se moli za njegovo zdravlje.

Nakon tri mjeseca Shiva se potpuno oporavio. Stalno se molio svojim bogovima i božicama.

Zatim je doživio još jedan loš pad. Ovaj put je bio u bolnici petnaest dana. Pretrpio je lom rebara, a liječnik je preporučio dugo ležanje u krevetu.

Kad se vratio kući, njegovo zdravlje se počelo pogoršavati.

Njegova kći Arati bila je zabrinuta i odvela ga je u adventistički centar zdravlja.

Pod brigom adventističkog liječnika, Shiva je polako počeo dobivati snagu. Mladić po imenu Mark brinuo se o Shivi u njegovoj sobi. Shiva je posebno cijenio Marka. Bio je vrlo ljubazan i vrlo brižan. Preko Marka je Shiva prvi put stekao osjećaj Isusove ljubavi. Vidio je Isusa kroz Markovu dobrotu.

Shiva je išao na bogoslužje svake subote, četiri mjeseca

koliko je boravio u centru zdravlja. Učio je o Isusu. Naučio je i o suboti. Naučio je i o važnosti dobre prehrane.

Jednog dana je gostujući propovjednik održao propovijed koja je dirnula Shivino srce. Shiva je osjetio snažnu želju da preda svoje srce Isusu.

Ali onda su obiteljski problemi skrenuli Shivinu pozornost s duhovnih stvari. Zaboravio je na svoju želju da živi za Isusa. Zdravlje mu se ponovno počelo pogoršavati.

Uz pomoć adventističkog liječnika i Marka, Shiva je ponovno uspio vratiti svoju snagu.

Tada je Shiva primijetio obrazac: svaki put kad je odlazio od Isusa, činilo se da ima zdravstvenih problema. Svaki put kad je krenuo svojim putem, pao je ili se suočavao s drugim borbama.

Osjetio je da Isus ne želi da on ode od Njega. Činilo se kao da ga Isus zove da ostane u blizini.

Shiva je u tom trenutku odlučio dati svoje srce Isusu. Pozvao je svoju kćer.

“Prije nego što umrem, bilo bi bolje prihvatiti Isusa kao svojeg osobnog Spasitelja.” rekao je.

Točno deset mjeseci nakon što je Shiva doživio svoj prvi loš pad, predao je svoje srce Isusu. Njegov stari život bio je ispran u vodi pokajanja. Sedamdesetosmogodišnji muškarac izronio je iz vode indijske rijeke kao novo Kristovo dijete.

Danas se Shiva više ne moli bogovima i božicama.

Moli se samo nebeskom Bogu.

“Isus mi je pomogao da prestanem pušiti i piti crni čaj”, kaže on. “Bolje sam, osjećam se zdravo i molim se tri puta dnevno.”

Zahvaljuje Isusu što ga je sve do danas održao na životu.

“Zahvalan sam Isusu što me moja kći odvela u zdravstveni centar”, kaže on. “Inače ne bih upoznao Isusa i dobio priliku prihvatiti Ga kao svojeg osobnog Spasitelja.”

Hvala vam na misijskim darovima subotnje škole koji pomažu u dijeljenju Isusove ljubavi s ljudima u Indiji i diljem svijeta. Hvala vam za vaš dar trinaeste subote koji će posebno ići za projekte u Indiji i Nepal.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

30. ožujka 2024.

Trinaesta subota: Tinejdžer s misijom

Indija

Nathan je imao šest godina kad se njegova obitelj vratila kući u Indiju, nakon što su služili kao misionari u Libanonu. Bio je maleni dječak i nisu ga baš zanimali misionari ili misijski rad.

Ali sve se promijenilo kad je Nathan imao dvanaest godina. Postao je oduševljen izvještajima o dječjim misijskim dosezajima koje je slušao iz subote u subotu u crkvi. Uskoro je počeo čitati stare primjerke knjižica o dječjim misijama, a ponekad čak i *Misijske vijesti za mlade i odrasle*. Dok je čitao iskustva, žudio je učiniti nešto za Boga.

Pomislio je: "Ako Bog može koristiti djecu iste dobi poput mene, pa čak i mlade, zašto ne bi mogao koristiti i mene za misiju?"

Prošla je godina dana. Prošle su dvije godine. Prošle su tri godine. Nathan je imao petnaest godina i još uvijek se osjećao kao da nije učinio ništa za Boga.

Zatim je pandemija Covid-19 zatvorila Indiju na nekoliko mjeseci. Nathanov otac bio je pastor i, na zahtjev roditelja, osnovao je online skupinu za proučavanje Biblije za tinejdžere koji su tijekom karantene ostali kod kuće. Internetska skupina je brzo narasla na petnaest tinejdžera, a pridružila su joj se i mlađa djeca ispod deset godina.

Zatim je Nathan čuo svojeg oca kako govori njegovoj majci: "Oni manji se ne uklapaju. Skupina ima dvije različite razine učenja."

Dok je te noći Nathan ležao u krevetu, osjetio je poticaj da pokrene biblijsku skupinu za mlađu djecu.

Za doručkom je podijelio svoje misli s roditeljima. Pozdravili su zamisao i ohrabрили ga da odmah počne. Nathan je uzbuđeno tražio gradiva po kućnoj knjižnici. Odlučio je da će na svakom sastanku čitati biblijsko iskustvo iz knjiga Arthura Maxwella, i voditi kratko proučavanje Biblije iz knjige Linde Koh: *Bog me voli na dvadeset i osam načina*.

Bog je blagoslovio njegov trud. Uskoro su se biblijskoj skupini pridružila djeca iz cijelog susjedstva, pa čak i iz drugih dijelova Indije. Svakom tjednom susretu pridružilo se čak do dvanaestero djece.

Nathan je uživao voditi biblijsku skupinu. Osjećao se kao da ga Bog konačno koristi za misiju. Ali čeznuo je učiniti još nešto više.

Dok su se ograničenja vezana uz Covid-19 ukidala, otprilike godinu dana kasnije, čuo je propovijed o smrtno bolesnoj djevojci koja se molila za prijatelje, susjede, pa čak i za misionare u dalekim zemljama. Propovjednik je rekao da se djevojčica molila samo tri mjeseca prije nego što je umrla, ali su njezine molitve učinile veliku promjenu u mnogim životima.

Nathan je pomislio: "I ja bih se trebao moliti. Mogu se moliti za svoje kolege iz razreda, prijatelje i tinejdžere u svojem susjedstvu."

Nastava se nastavila održavati u adventističkoj školi koju je Nathan pohađao, ali mnogi njegovi kolege pripadali su nekršćanskim religijama.

Nathan se pitao za koga da se moli. Odlučio se moliti za one koji su se činili najotvorenijima kršćanstvu. Činilo se da su plodnije tlo.

Nathan je primijetio da je jedan dječak, Arun, uživao pjevati na jutarnjem bogoslužju i pažljivo slušao govore na bogoslužju. Počeo se moliti za Aruna.

Jednog je dana rekao Arunu: "Sretan sam što te zanima kršćanstvo."

Arun se široko nasmiješio. "Volim pjevati te pjesme", rekao je. "Davno sam prihvatio Isusa kao jednog od svojih bogova."

Nathan je želio znati više.

“Zašto su tvoji roditelji odabrali baš tu kršćansku školu za tebe?” upitao je.

“Mi živimo na imanju u selu”, odgovorio je. “Jedini školski autobus koji prolazi blizu naše kuće je adventistički školski autobus.”

Razgovor je započeo posebno prijateljstvo između Nathana i Aruna. Kad god je bilo moguće, Nathan mu je govorio o svojoj ljubavi prema Isusu. Molio se da to sjeme donese plod.

Dok je Nathan s Arunom razgovarao o Isusu, drugi dječak po imenu Jai oduševljeno je govorio prijateljima iz razreda o moći i dobroti bogova koje je obožavao. Jai je bio revan u vjeri svoje obitelji, i svaki je dan nosio obredne oznake na čelu. Jai je čak razgovarao s Nathanom o svojim bogovima. Nathan je odlučio ne moliti za Jaija.

Zatim je jednog dana Nathan svirao klavijature na bogoslužju, a Jai je bio zadivljen njegovom vještinom. Pohvalio je Nathana i pitao bi li na klavijaturama odsvirao pjesmu iz njegove religije.

Nathan je pristojno rekao: “Žao mi je. Ja sviram samo kršćansku glazbu.”

Jai nije više ništa rekao Nathanu nekoliko mjeseci. Nathan se nastavio moliti za svoje druge prijatelje iz razreda i radovao se kad je vidio kako Bog dira srca.

A onda je jednog dana Jai došao do Nathana i iznenada rekao: “Možeš li me naučiti moliti Očenaš?”

Nathan nije mogao vjerovati svojim ušima! Činilo se da Jai nije bio plodno tlo za koje se isplati moliti. Ali evo ga, tražio je da nauči molitvu Očenaš.

Nathan je počeo dijeliti svoju ljubav prema Isusu s Jaiem. Kako je vrijeme prolazilo, primijetio je da Jai prestaje govoriti o svojim bogovima. Ponekad je čak dolazio u školu bez oznaka na čelu.

“Naš Gospodin je pretvorio Jaija iz protivnika u tragača za istinom,” kaže Nathan. “Vjerujem da neće proći dugo prije

nego što Jai pronade istinu koja će ga sigurno osloboditi.”

Nathan je uvjeren da ga Bog koristi za misiju i moli se da učini još više.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Indiji i Nepal. Sedam od deset projekata trinaeste subote uključuju adventističke škole kao što je i ona koju pohađa Nathan.

Hvala vam za vaše darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu mjesta koja će primiti dar trinaeste subote u Indiji i Nepal. Zemljovid s projektima možete preuzeti na bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimlive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će pet projekata u Euroazijskoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za obitelji u Erevanu, Armenija.
- ◆ Središte utjecaja za mlade u Minsku, Bjelorusija.
- ◆ Zdravstveni centar Tskaltubo, Gruzija.
- ◆ Duhovno i društveno središte Salekhard, Rusija.
- ◆ Osnovna škola u Taškentu, Uzbekistan.

Činjenice iz misije za mlade i odrasle

Nepal

◆ Nepal ima 26 crkava i 9.478 vjernika adventista. U broju stanovnika od 30.896.000 ljudi, to je jedan adventist na svakih 3.260 ljudi.

◆ Nepal je zatvorio svoje granice mnogo godina, i adventistima sedmog dana nije bilo dopušteno ući. Međutim, Nepalci koji su putovali izvan zemlje čuli su adventnu poruku i vratili se kući kako bi je podijelili sa svojim prijateljima i obiteljima.

◆ Godine 1936. Kenneth Simpson i dva adventistička zdravstvena misionara posjetili su nekoliko pograničnih sela u Nepalju i propovijedali im na hindu jeziku. Bio je to prvi put da su mnogi od njih čuli za Isusa i Bibliju.

◆ Godine 1951. Nepal je počeo otvarati svoje granice strancima i turistima. Dok je na granici dijelio narudžbenice za dopisno proučavanje Biblije Glasa proroštva, pastoru Georgeu Vandemanu je jedan čovjek rekao: "Zakasnili ste. Već sam na tridesetj lekciji." Pokazalo se da je ta osoba jedna od mnogih ljudi koji su na taj način proučavali adventnu poruku.

◆ Dr. Stanley Gordon i gospođa Raylene Sturges osnovali su Scheer Memorial Hospital u lipnju 1957. godine. Nazvana po Scheerovima, paru iz New Jerseyja koji je poklonio novac za tu ustanovu, bolnica je otvorena 18. svibnja 1960. u Banepi u Nepalju, sat istočno od Kathmandua. Sada je to bolnica sa 150 kreveta i fakultetom za medicinske sestre.

◆ Najpopularnije religije u Nepal su hinduizam, oko 81%, i budizam, oko 9%. Kršćani čine samo oko 1,5% stanovništva.

◆ Glavni grad Nepala je Kathmandu, u kojem živi tri milijuna ljudi — oko deset posto stanovništva Nepala.

◆ Oko deset posto ljudi u Nepal živi u planinama iznad 3.048 metara i trgovci su, poljodjelci i stočari.

◆ Siddhartha Gautama, poznatiji kao Buddha, utemeljitelj budizma, prema predaji, rođen je u Lumbiniju, na području današnjeg Nepala, tijekom šestog ili petog stoljeća prije Krista.

◆ Nepal je dugačka uska država koja graniči s Indijom na jugu i Kinom na sjeveru.

◆ Nepal ima osam od deset najviših svjetskih planina, uključujući i najvišu, Mount Everest, koja je visoka 8.848,86 metara. Mount Everest se na nepalskom zove Sagarmatha, a lokalni Šerpe i Tibetanci je zovu Chomolungma.

◆ Nepal je jedina zemlja na svijetu sa zastavom koja nije pravokutna: dva trokutasta oblika naslagana su jedan na drugom. To je službena zastava Nepala od 1962. godine, ali se osnovni dizajn u Nepal koristi više od dvije tisuće godina.

◆ Nepal je dom mnogim vrstama orhideja i rododendrona, oko četrdeset posto svjetskog maka *meconopsis* i gotovo šest tisuća vrsta cvijeća.

◆ Gharial (*Gavialis gangeticus*) porijeklom je s indijskog potkontinenta i najduži je krokodil na svijetu — dug do šest metara. Ima dugu, usku njušku i 110 oštih, isprepletenih zuba. Projekt očuvanja gharijala u Nepal ponovno uvodi ugroženog krokodila u područja gdje je nestao.

◆ Nepalska hrana ima niz posebnih vegetarijanskih kuhinja. Izbjegavanje nasilja prema svim oblicima života u mnogim vjerskim redovima vjerojatno je bio čimbenik u njihovu razvoju.

◆ Odbojka je 2017. godine proglašena nacionalnim sportom Nepala.

◆ Dohori (što znači “rasprava”) je vrsta nepalske narodne glazbe koja proizlazi iz tradicije udvaranja. Sudjeluju dvije ekipe, obično dječaci i djevojčice u suprotnim sastavima. Pitanja i odgovori stvaraju glazbeni razgovor, koji može trajati i tjedan dana (!), ovisno o sposobnosti brzog razmišljanja i duhovitosti igrača.

◆ Šerpe su jedna od tibetanskih etničkih skupina porijeklom iz planinskih dijelova Nepala, i visoko su cijenjeni kao vrhunski planinari i stručnjaci u tom području, posebno za ekspedicije koje se penju na Mount Everest.

Indija

◆ Indija ima 4.537 crkava i 1.145.399 vjernika adventista. U stanovništvu od 1.241.267.000, to je jedan adventist na svakih 1.084 ljudi.

◆ Područje Indije, Burme i Cejlona bilo je Indijska misija od 1895. godine, kad je Misijski odbor Generalne konferencije poslao D. A. Robinsona kao prvog plaćenog radnika i imenovao ga nadstojnikom.

◆ Južnoazijska divizija prvi je put organizirana 1910. godine kao misija Indijske unije, a 1920. godine postala je divizija.

◆ Gerald Christo bio je prvi predsjednik te nacionalne divizije od 1980. do 1990. godine.

◆ Oriental Watchman Publishing House, jedina nakladnička kuća te divizije, nalazi se u Salisbury Parku u Puneu, i tiska knjige i časopise na dvadeset jezika.

◆ Spicer Adventist University (nekad Spicer Memorial College) glavna je obrazovna ustanova u diviziji od 1937. godi-

ne. Preselila se iz Bangalorea na svoje sadašnje mjesto u Puneu, 1942. godine.

◆ Prema popisu stanovništva iz 2011. godine, 79,8 posto su hinduisti, 14,2 posto muslimani, a 2,3 posto kršćani.

◆ Službeni jezici Indije su hindi i engleski.

◆ Glavni grad Indije je New Delhi, s 249.998 stanovnika, iako šire urbano područje Delhija ima 28.514.000 stanovnika.

◆ Sari postoji najmanje tri tisuće godina prije nove ere. Nositelji sarija često biraju boju svojeg odjevnog predmeta na temelju prilike — crvenu boju često nose mladenke kao simbol plodnosti i blagostanja.

◆ Igra šaha navodno je nastala u Indiji prije 1.500 godina, na temelju sedam stoljeća stare ratne igre pod nazivom chaturanga, iz sjeverozapadne Indije.

◆ Bollywood je najveći svjetski producent filmova, koji proizvodi prosječno 1500 do 2000 igranih filmova godišnje.

◆ Tržnica Khari Baoli u Delhiju djeluje od sedamnaestog stoljeća i najveća je azijska veleprodajna tržnica začina.

◆ Bengalski tigar je nacionalna životinja države Indije, a usvojen je kao simbol Indije 1972. godine. Rezervat tigrova Corbett u Uttarakhandu i Nacionalni park Bandipur u Karnataki imaju najveću populaciju bengalskih tigrova.

◆ Bijeli tigrovi se nalaze samo među bengalskim tigrovima.

◆ Društvo u Indiji podijeljeno je u društvene slojeve, zvane kaste. Kasta je određena rođenjem, i gotovo da nema načina da je promijenite. Visoke kaste uključuju svećenike, zemljoposjednike i vojnike, a na dnu društva su “nedodirljivi”, koji nemaju kastu i rade najniže poslove.

◆ Krave su u Indiji svete i ne može im se nauditi. Dopušteno im je lutati gradskim ulicama, zbog čega često nastaju prometne gužve.

◆ Indija je jedina zemlja na svijetu koja ima i lavove i tigrove.

◆ Tradicionalno brakove u Indiji dogovaraju stariji članovi obitelji mladenke i mladoženje, iako su u gradovima sve češći nedogovoreni “brakovi iz ljubavi”.

Sjeveroistočna Indija (Zapadni Bengal)

◆ Zapadni Bengal i Himachal Pradesh nalaze se u Sjevernondijskoj uniji. Ima 476 crkava i 163.690 adventističkih vjernika. U stanovništvu od 716.496.000, to je jedan adventist na svakih 4.377 ljudi.

◆ Kolkata (poznata kao Kalkuta), na istočnoj obali rijeke Hooghly, glavni je grad savezne države Zapadni Bengal.

◆ Nacionalni park Sundarbans posvećen je očuvanju ugroženog bengalskog tigra, kao i drugih ugroženih vrsta poput gangetske dupina, riječne kornjače i estuarijskog krokodila.

◆ U rujnu 2017. godine Zapadni Bengal je postao 100% elektrificiran, nakon što je struja konačno stigla do udaljenih sela u Sunderbansu.

◆ Službeni jezici države su bengalski i engleski

◆ Rabindranath Tagore (1861.—1941.) bio je bengalski pjesnik, pisac, dramatičar, skladatelj, filozof, društveni reformator i slikar, koji je 1913. postao prvi neeuropljanin i prvi liričar koji je dobio Nobelovu nagradu za književnost. Dvije njegove skladbe postale su nacionalne himne Indije i Bangladeša.

Središnja Indija (Maharashtra)

◆ Maharashtra pripada Zapadnoindijskoj uniji koja ima 257 crkava i 108.330 vjernika adventista. U stanovništvu od 25.636.000, to je jedan adventist na svakih 237 ljudi.

◆ Glavni grad Maharashtre je Mumbai (poznat kao Bombaj), koji je izgrađen na sedam otoka — otoku Bombay, Colaba, Mahim, Mazagaon, Parel, Worli i Old Woman's Island. Melioracijskim radovima u devetnaestom stoljeću otoci su spojeni u jednu kopnenu cjelinu.

◆ Maharashtra se sastoji od 307.713 km² i treća je najveća savezna država u Indiji.

◆ Tradicionalna ženska nošnja u Maharashtri bila je nauvari lugada (sari od osam metara), napravljena od osam metara tkanine. Iako je nauvari lugada izašla iz mode, sari od pet metara i dalje se nosi, osobito u posebnim prilikama, poput vjenčanja.

◆ Indijska filmska industrija, popularno poznata kao Bollywood, ima sjedište u Mumbaiju, a riječ je kombinacija riječi "Bombay" (bivši naziv Mumbaija) i "Hollywood".

◆ Kriket je najpopularniji sport za navijače u Maharashtri.

◆ Maharashtra ima nekoliko rezervata prirode, uključujući dva posebna rezervata za tigrove: Melghat Tiger Reserve u okrugu Amravati i Tadoba-Andhari Tiger Reserve u Chandrapuri.

Južna središnja Indija (Karnataka)

◆ Karnataka pripada Južnoj srednjoidijskoj uniji, koja ima 256 crkava i 66.021 vjernika. U sveukupnom stanovništvu od 290.849.000, to je jedan adventist na svakih 4.405 ljudi.

◆ Karnataka dolazi od riječi karu i nâdu, što znači "uzvišena zemlja"

◆ Kannada je najrašireniji i službeni jezik Karnatake. U državi postoje neka od jedinstvenih sela u Indiji u kojima se govori sanskrt.

◆ Bengaluru (također poznat kao Bangalore) je glavni i najveći grad indijske države Karnataka, s više od osam milijuna stanovnika.

na stanovnika i metropolitanskim stanovništvom od oko jedanaest milijuna.

◆ Bangalore je dom mnogih veganskih restorana i veganskih aktivističkih skupina. Indijska podružnica PETA-e (*People for the Ethical Treatment of Animals*) proglasila ga je indijskim gradom koji je najviše prijateljski prema veganima.

◆ Najmanji okrug Karnatake, Kodagu, proizveo je mnoge indijske hokejaše na travi koji su predstavljali Indiju na međunarodnoj razini. Godišnji Kodava Hockey Festival najveći je hokejaški turnir na svijetu.

◆ Prekrasna Mysore Palace, u Mysoreu, Karnataka, jedna je od najpoznatijih turističkih atrakcija u Indiji, nakon Taj Mahala, s više od šest milijuna posjetitelja godišnje.

Sjeverna Indija (Himachal Pradesh)

◆ Zapadni Bengal i Himachal Pradesh nalaze se u Sjevernoindijskoj uniji, sa 476 crkava i 163.690 vjernika. U stanovništvu od 716.496.000, to je jedan adventist na svakih 4.377 ljudi.

◆ Himachal Pradesh (što znači “Planinska pokrajina prepuna snijega”) savezna je država u sjevernom dijelu Indije, smještena u zapadnoj Himalaji.

◆ Himachal Pradesh čine brojne doline kroz koje teku rijeke. Oko devedeset posto stanovništva živi u seoskim područjima.

◆ Himachal Pradesh je gotovo potpuno elektrificiran; od 2016. godine 99,5 posto kućanstava ima struju.

◆ Mnogo se cvijeća — uključujući gladiole, karanfile, nevene, ruže, krizanteme, tulipane i ljiljane — uzgaja za prodaju u Himachal Pradeshu.

◆ Državna ptica Himachal Pradeshha je zapadni tragopan, lokalno poznat kao jujurana — jedan od najrjeđih fazana na svijetu.